

[Birthe Hansen]

handler om afbureaukratisering i forbindelse med ophævelse af bestemmelsen om kongelig resolution samt om at skabe overensstemmelse mellem forholdene i og uden for Københavns Kommune i forbindelse med afgivelse af erklæring om dansk indfødsret, ser ud til at være meget simpel. Det er en forenkling, og det er også udgiftsneutralt, så det kan vi ikke have så forfærdelig meget imod.

Men samtidig benytter indenrigsministeren lejligheden til at foreslå, at ministeren får bemyndigelse til at opkræve et gebyr, som foreslås fastsat til 3.000 kr., hvis man ansøger om dansk indfødsret. At sige, at vi i SF er forargede, er et meget mildt udtryk. Vi synes, det er ganske, ganske urimeligt.

I lov om indfødsret står der, at man ikke har krav på at få indfødsret, men man har ret til at søge om det. Hvis dette forslag bliver vedtaget, vil det sige, at man i fremtiden kun har ret til at søge, hvis man står med 3.000 kr. i hånden. Det kan da ikke være rigtigt. Det håber jeg ikke der er flertal for, og jeg vil godt sige med det samme, at vi vil forsøge på alle måder i udvalgsarbejdet at få ændret det, sådan at der i hvert fald ikke bliver noget gebyr. Hvis ikke det kan være anderledes, vil vi gå ind for det, den socialdemokratiske ordfører sagde, så gebyret i hvert fald sættes ned til et beløb, som ethvert menneske har mulighed for at betale.

I cirkulæret om naturalisation står der i § 10, at man ikke må vejlede eller rådgive på en sådan måde, at nogen frafalder deres ansøgning. Det her må siges at være en meget kontant vejledning, der kan få nogle til at frafalde deres ansøgning. Folk kan have økonomiske problemer, og det kan være fuldstændig umuligt for dem at skaffe 3.000 kr. Nu skal de så frafalde det at få dansk indfødsret af den grund. Jeg synes, det er et forslag, der simpelt hen er urimeligt. Den argumentation, man fra ministerens side fremfører om, at det gør man i de andre europæiske lande, vil jeg helt undlade at kommentere.

Samtidig vil jeg sige en anden ting. Det er tankevækkende, at jeg i går har fået et brev fra Danmarks Turistråd, hvor man glæder sig over, at turisterhvervet har haft held til at få nedsat et gebyr på 2.000 kr., som udlændinge skal betale, hvis de ønsker at blive gift i Danmark. Det har man fået nedsat til 500 kr., fordi man var forfærdelig bange for, at Danmark ville miste ind-

tægter i forbindelse med disse bryllupper, indtægter, der kunne komme af ophold eller ting, man købte her i landet, når man valgte at blive gift her.

Altså det at blive gift her som udlænding kommer formentlig fremtidig til at koste 500 kr. Det at have ophold sig her i landet og være berettiget til at søge om dansk indfødsret skal koste 3.000 kr.

Samtidig argumenterer ministeren, at når man har sat gebyret til de 3.000 kr., er det, fordi et navnebevis også koster 3.000 kr. For mig at se er der overhovedet ikke noget naturligt, som ministeren skriver i forslaget, i den sammenligning. Det ene kan være et luksusproblem, om man vil have skiftet sit for- eller efternavn. Det andet, at få dansk indfødsret, er et dybt alvorligt problem for nogle mennesker. Det kan være et problem om at være arbejdsløs eller komme i arbejde. Det kan være et problem om at blive statstjenestemand eller ej, så længe vi har regler om det. Det kan også give problemer, hvis man har et arbejde, der medfører, at man tit skal rejse til udlandet. Det giver problemer ved grænseovergangene, at man ikke har dansk indfødsret og dermed et dansk pas.

Af det, jeg har sagt indtil nu, tror jeg nok ministeren er fuldstændig klar over, at vi i SF under ingen omstændigheder kan være med til at gennemføre dette forslag.

Mejdahl (V):

Da Venstres ordfører, fru Inge Dahl-Sørensen, er forhindret i at være til stede, skal jeg tilkendegive Venstres synspunkter om lovforslaget.

Lovforslaget er et led i regeringens afbureaukratisering og forenkling af den offentlige forvaltning. Reglerne om bevarelse af dansk indfødsret moderniseres, idet kravet om kongelig resolution ophæves. Afgørelsen kan herefter træffes af indenrigsministeren eller en anden af ministeren bestemt myndighed.

Samtidig giver lovforslaget indenrigsministeren bemyndigelse til at opkræve et gebyr i forbindelse med en ansøgning om dansk indfødsret, dog således at gebyret kun opkræves for den første ansøgning, såfremt man skulle få afslag.

Dette forslag falder godt i tråd med den praksis, der er i de øvrige vesteuropæiske lande, måske med undtagelse af Norge, og det er lande,